

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a členov senátu JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci obvineného **Ing. M.K.**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 5 T 1/2004, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. mája 2009 v Bratislave, prerokoval dovolanie obvineného, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, z 5. novembra 2007, sp. zn. 5 To 54/2006 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. M.K. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 10. marca 2006, sp. zn. 5 T 1/2004, bol obžalovaný Ing. M.K. uznaný vinným v bode 1/ rozsudku trestným činom podvodu podľa § 250 ods. 1/, ods. písm. b/ Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák., v bodoch 2/ až 4/ rozsudku pokračovacím trestným činom neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 3 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ za mesiac máj 1999 podaním daňového priznania k DPH za spoločnosť S. K., k.s., Ing. M.K. na D.Ú. K. na T. dňa 29. júna 1999 si neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie DPH vo výške najmenej 1 225 889 Sk, ktorý však na základe výsledkov daňovej kontroly nebol spoločnosti S.K., k.s. vyplatený, čím by spôsobil Slovenskej republike zastúpenej D.Ú. K. škodu vo výške 1 225 889 Sk,

2/ za mesiac september 1999 podaním daňového priznania k DPH za spoločnosť S. klub k.s., Ing. M.K. na D.Ú. K., na T. dňa 27. októbra 1999 si neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie DPH vo výške najmenej 656 792 Sk,

3/ za mesiac október 1999 podaním daňového priznania k DPH za spoločnosť S.K., k.s., Ing. M.K. na D.Ú. K., na T. dňa 29. novembra 1999 si neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie DPH vo výške najmenej 95 375 Sk,

4/ za mesiac december 1999 podaním daňového priznania k DPH za spoločnosť S. K., k.s. Ing. M.K. na D.Ú.K., na T. dňa 27. januára 2000 si neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie DPH vo výške najmenej 607 077 Sk.

Za to mu bol uložený podľa § 148a ods.3 Tr. zák., § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov nepodmienečne. Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Odvolaie obvineného Krajský súd v Košiciach, uznesením z 5. novembra 2007, sp. zn. 5 To 54/2006, podľa § 256 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote, prostredníctvom obhajcu dovolanie obvinený Ing. M.K. V písomných dôvodoch dovolanie uviedol, že uplatňuje dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože tak uznesenie krajského súdu ako aj prvostupňový rozsudok sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a zároveň na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Nesprávnosť právneho posúdenia veci spočíva v nesprávnom výklade zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona, v štádiu pokusu, podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona a trestného činu neodvedenia dane a poistného, podľa § 148a ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, na daný skutkový stav veci, rovnako spočíva v nesprávnom výklade § 39 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 2 ods. 6 zák. č. 511/1992 Z.z. o správe daní a poplatkov, v platnom znení. Nie je možné vyvodit' záver, že svojim konaním naplnil znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu neodvedenia a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. daňový úrad je oprávnený v zmysle § 2 ods. 6 zák. č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov posúdiť uskutočnený právny úkon podľa jeho skutočného obsahu, zároveň však treba uviesť, že len za normatívnych podmienok obsiahnutých v ustanoveniach Občianskeho zákonníka kedy sa právny úkon posúdi ako neplatný. Pre trestnú zodpovednosť páchatel'a sa vyžaduje

naplnenie nielen znakov objektívnej stránky, ale rovnako aj znakov subjektívnej stránky, teda zavinenia vo forme úmyslu, či už priameho alebo nepriameho, vo vzťahu k žalovaným trestným činom. Konajúci súd v napadnutom rozsudku dospel k záveru, že svojim konaním naplnil normatívne znaky zavinenia vo forme nepriameho úmyslu. Existencia zavinenia, a to v akejkoľvek forme, ktoré by vykrývalo znaky objektívnej stránky skutkových podstát trestných činov, ktoré sú kladené za vinu, je v danej veci vylúčená pre absenciu znakov objektívnej stránky príslušných skutkových podstát trestných činov. V ďalšom obsahu písomných dôvodov dovolania sa obvinený prostredníctvom obhajcu zaoberal podrobne výkladom príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona o správe daní, na základe ktorých preukazoval, že v prerokováanej veci nejde o trestný čin, ale o občianskoprávne konanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil porušenie zákona v § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, § 148a ods. 1, ods. 3 Trestného zákona., § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 2 ods. 6 zákona č. 511/1992 Z. z. o správe daní a poplatkov; § 2 písm. a/ a § 14 ods. 1 zákona č. 289/1995 Z.z. o dani z pridanej hodnoty; v zmysle § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie súdu druhého stupňa, ako aj rozsudok prvého stupňa, ktorý mu predchádzal, v časti týkajúcej sa obvineného Ing. M.K., čo do výroku o vine a treste; v zmysle § 388 ods. 1 Trestného poriadku, prikázal súdu I. stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného dovolania obvineným preskúmal výrok napadnutého uznesenia krajského súdu ako aj výrok prvostupňového rozsudku, týkajúce sa obvineného Ing. M.K., pričom bol viazaný uvedeným dovolacím dôvodom, aj konkrétnymi dôvodmi naplňajúcimi jeho obsah a zistil, že dovolanie podané obvineným nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. 1/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V obsahu vyššie citovaného ustanovenia Trestného poriadku je vyjadrený princíp dvojínštančnosti konania v trestných veciach. Skutkový stav zistený súdmi prvého a druhého stupňa dovolací súd nie je oprávnený preskúmať, ani ho meniť a je pre neho záväzný. V tomto smere nie je oprávnený dovolací súd ani hodnotiť vykonané dôkazy (resp. skutočnosť, že niektoré dôkazy vykonané neboli) a skutkové závery z nich vyjadrené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktoré je možné podať striktne na základe zákonom uvedených dôvodoch a zásadne ním nemožno nahrádzať odvolacie dôvody a konanie pred druhostupňovým súdom.

Skutočnosť, že súdy rozhodujúce vo veci iným spôsobom hodnotia hmotnoprávne ustanovenia iných zákonov (Občiansky zákonník, zákon o správe daní) nemôžu zakladať dôvod dovolania na základe nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia, ak dospeli na základe výkladu týchto ustanovení k inému skutkovému a právnemu záveru, ako obvinený, resp. jeho obhajoba.

Skutkový stav tak, ako bol uvedený v skutkovej vete rozsudku okresného súdu bol správne právne kvalifikovaný a v tomto smere dovolací súd v celom rozsahu poukazuje na podrobné dôvody napadnutých súdnych rozhodnutí.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že v dovolaní uvedený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nebol naplnený a preto dovolanie obvineného Ing. M.K. podľa § 382 písm. c/ Tr. por., na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci, odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 20. mája 2009

JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová